

ciho rázu. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: První stolice má za to, že žaloba jest nepřipustnou, poněvadž rozsudek rozhodčího soudu bursovního se vůbec předpisem o zrušení smlouvy pro nemožnost plnění ani nezabývá. Náhled tento není však podle názoru odvolacího soudu správným, a nutno v tom ohledu dáti žalobci za pravdu. Podle čl. XXV. uvoz. zák. k c. ř. s. stačí, když se výrok rozhodčího soudu bursovního přičí předpisům donucujícího práva. Není tedy třeba, by výslovně dotýčný předpis uváděl a vyvracel, stačí, že se s ním neshoduje a mu odporuje. První stolice vyslovuje, že předpis o zrušení smlouvy pro nemožnost plnění není normou donucující povahy. Ani tento náhled neshledává žalobce správným, však neprávem. Je ovšem samozřejmým požadavkem rozumného obchodování, by se obchodník pro případy nemožnosti plnění nevázal, není však objektivního předpisu, který by mu to přímo znemožňoval nebo zakazoval. Obchodník může se tedy výhody zrušení smlouvy pro nemožnost plnění vzdáti. Je-li to však možno, nelze mluvit o porušení donucujícího zákona.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Po právní stránce byla věc správně posouzena odvolacím soudem, a probrána tak výstižně, že dovolání omezilo se na pouhé popření správnosti tohoto názoru bez pokusu o věcné jeho vyvrácení. Dovolatel pokládá mylně žalobu podle čl. XXV. uvoz. zák. k c. ř. s. za jakýsi druh opravného prostředku, opravňujícího řádné soudy po vzoru odvolacího nebo dovolacího soudu k přezkumu napadeného rozhodnutí i po stránce úplnosti řízení a rozhodnutí. Pro tento spor je rozhodující, že žalobce mohl se v onom sporu vzdáti námítky nemožnosti plnění, což odporuje pojmu donucovacího předpisu právního.

Čís. 4576.

Změnu v členství správní rady akciové společnosti jest ihned opovědět též ku zápisu do rejstříku pobočního závodu.

(Rozh. ze dne 21. ledna 1925, R I 4/25.)

R e j s t ř í k o v ý s o u d odštěpného závodu akciové společnosti vyzval akciovou společnost, by dala do rejstříku zapsati nově zvoleného člena správní rady, jenž nastoupil na místo vzdavšího se člena. Akciová společnost prohlásila, že požadovaného zápisu není třeba, ježto nově zvolený člen správní rady není oprávněn podpisovati za filiálku a pak vzhledem k čl. 212 obch. zák., dle něhož k zápisu filiálek je potřebí ohlašovati toliko okolnosti uvedené pod čís. 2 a 3 čl. 210 obch. zák. R e j s t ř í k o v ý s o u d filiálky však trval na své výzvě, již opakoval a odůvodnil tím, že podle čl. 228 obch. zák. členové představenstva mají býti i h n e d po svém ustanovení ohlášení k zápisu do obchodního rejstříku, kteréž ustanovení vztahuje se i na odštěpné závody. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Ku správ-

ným stavu věci a zákonu hovicím důvodům napadeného usnesení dokládá se vzhledem k vývodům stížnosti jenom ještě toto. Dle čl. 227 obch. zák. musí každá akciová společnost míti představenstvo, jež ji zastupuje na soudě i mimo soud, a dle čl. 228 obch. zák. musí, kdo jest členem představenstva, ihned, jakmile byl ustanoven, ohlášen býti k obchodnímu rejstříku. Tomuto požadavku bylo při zápisu filiálky vyhověno tím, že členové představenstva byli do obchodního rejstříku při filiálce zapsáni. Že každá změna v představenstvu musí býti k obchodnímu rejstříku opovězena, plyne zcela zřejmě z ustanovení čl. 228 obch. zák. a musí tato změna, jak v povaze věci leží, nejen u hlavního závodu, nýbrž i u každého pobočného závodu býti opovězena. Když tedy na místě došavadního člena správní rady nastoupil člen nový, musí tento nový člen správní rady na místě vystouplého a již vymazaného člena správní rady do rejstříku zapsán býti a právem proto uložil prvý soud stěžovatelce, aby nového člena správní rady k zápisu do obchodního rejstříku opověděla. Dovolávání se šu 3 stanov stěžovatelkou jest vratké, neboť tím, že správní rada má právo zapsati pobočné závody, stanovití znění jich firem a způsob znamenání firmy toho kterého pobočného závodu, nenašla správní rada práva, měniti ustanovení zákona o představenstvu a povinnosti opověděti jeho ku zápisu do obchodního rejstříku, jak upravuje to čl. 227, 228 obch. zák.

N e j v y š š i s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení, jímž bylo potvrzeno usnesení rejstříkového soudu ze dne 8. listopadu 1924, není ve zřejmém odporu ani se zákonem, ani se spisy, a není ani zmatečným a jest proto dovolací rekurs dle šu 16 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 čís. 208 ř. zák. nepřipustný. K vývodům rekursu dlužno ještě jen uvést, že ani předpisy poplatkové nemohou míti na použití základních zásad obchodního zákona rozhodujícího vlivu.

Čís. 4577.

V n e s p o r n é m ř í z e n í jest třetí stolice oprávněna zjistiti samostatně skutkové okolnosti na základě spisů a to po případě i odchýlně od nižších stolic.

Stačí, byla-li žádost dle šu 168 obč. zák. p o d á n a již před porodem dítěte, třebas bylo o ní teprve po něm rozhodnuto. Oprávněnost žádosti jest posuzovati dle doby jejího podání.

Nikoliv sice dle šu 167 obč. zák., za to však dle šu 168 obč. zák. lze se domáhati všeho, co novorozeně potřebuje, by bylo udrženo na živu. Patří sem i dětský vozík, vložka do vozíku a dětské prádlo.

(Rozh. ze dne 21. ledna 1925, R I 38/25.)

Nemanželská matka domáhala se na nemanželském otci, uznávším otcovství, náhrady útrat slehnutí a šestinedělí. S o u d p r v é s t o l i c e